KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 20.02.1998
KOM(97) 725 endelig udg.

98/0056 (CNS)
98/0057 (CNS)
98/0058 (CNS)
98/0059 (CNS)

Forslag til Rådets beslutning om de nationale myndigheders høring af Den Europæiske Centralbank om udkast til retsforskrifter

Forslag til Rådets afgørelse om brug af statistiske data til fastsættelse af fordelingsnøglen for kapitalindskud i Den Europæiske Centralbank

Forslag til Rådets forordning (EF, Euratom, EKSF)om ændring af forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 om fastlæggelse af betingelserne for og fremgangsmåden ved opkrævning af skat til De Europæiske Fællesskaber

Forslag til Rådets forordning (Euratom, EKSF, EF)om ændring af forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse

(forelagt af Kommissionen)

Forslag til Rådets beslutning ||
om de nationale myndigheders høring af Den Europæiske Centralbank
om udkast til retsforskrifter

BEGRUNDELSE

Tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union begynder den 1. januar 1999. Den Europæiske Centralbank (ECB) vil blive oprettet, når stats- og regeringscheferne i henhold til EF-traktatens artikel 109 J, stk. 4, har bekræftet, hvilke medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af en fælles valuta. Kommissionen forelægger udkast til afledt ret om, hvordan Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank skal fungere i praksis.

1. Generelle bemærkninger

I henhold til artikel 105, stk. 4, i traktaten (og ESCB-statuttens artikel 4, litra a)) skal ECB høres "af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder, men inden for de rammer og på de betingelser, der fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 106, stk. 6".

Lovgivningsinitiativer med artikel 106, stk. 6, som retsgrundlag kan tages enten af Kommissionen eller af ECB. Kommissionen, medlemsstaterne og EMI er blevet enige om, at denne beslutning vedtages på forslag af Kommissionen.

Formålet med dette udkast til Rådets beslutning er at fastsætte, inden for hvilke rammer og på hvilke betingelser medlemsstaternes myndigheder skal høre ECB om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområde. Forpligtelserne vil i det store og hele svare til dem, der i øjeblikket gælder for de nationale myndigheder i forbindelse med udkast til retsforskrifter, der hører ind under EMI's kompetenceområde (Rådets beslutning 93/717/EF af 22. november 1993)[1]. Udkastet til beslutning søger at sikre, at ECB høres på et tidligt trin i beslutningsprocessen, og at ECB får tilstrækkelig tid til at formulere sin holdning.

Høring om udkast til retsforskrifter er obligatorisk. Årsagen hertil er, at man vil sikre, at den myndighed, der har fået overdraget opgaver på det monetære og finansielle område, får lejlighed til at afgive udtalelse om de foranstaltninger, andre organer planlægger, enten på EU-plan eller i medlemsstaterne, der har betydning for dens kompetenceområde. Nationale foranstaltninger er medtaget, fordi de i forbindelse med ØMU kan påvirke den fælles monetære politik. ECB vil foretage en vurdering af de påtænkte retsforskrifters forenelighed med dens opgaver. Endvidere vil ECB stille sin ekspertise til rådighed. Alt i alt vil der blive en bedre sammenhæng mellem de forskellige politikker.

---

[1] EFT L 332 af 31.12.1993, s. 14.

Lovgivning, der specificerer rammer og betingelser for høring af ECB, er påkrævet i forbindelse med national lovgivning, men ikke i forbindelse med EU-lovgivning, jf. artikel 105, stk. 4.

Dette udkast til Rådets beslutning tager udgangspunkt i følgende principper:

- det søger at skabe balance mellem behovet for at gøre ECB's holdning kendt for dem, der træffer beslutninger, og ønsket om at undgå at pålægge hverken den hørende myndighed eller ECB unødige byrder

- traktaten kræver høring om ethvert udkast til retsforskrift inden for ECB's kompetenceområder; udkastet til beslutning nævner en række høringsområder, der vedrører ECB's opgaver i henhold til traktaten; denne fremgangsmåde fritager ikke de nationale myndigheder fra deres forpligtelse til at undersøge, om udkast til retsforskrifter, der ikke kan placeres i et af de nævnte områder, alligevel kan falde ind under ECB's kompetenceområder; listen over høringsområder tager dog sigte på at gøre høringerne overkommelige

- der er taget hensyn til medlemsstaternes forskelligartede retssystemer; medlemsstaterne får især mulighed for en fleksibel tilrettelæggelse af deres forskellige myndigheders høringer af ECB i overensstemmelse med deres særlige praksis

- udkastet til beslutning søger at øge transparensen og retssikkerheden med hensyn til ECB's rettigheder og de nationale myndigheders forpligtelser.

2. Bemærkninger til de enkelte artikler

Artikel 1

Artikel 1 indeholder en definition af udkast til retsforskrifter og deltagende medlemsstater.

Den snævreste definition af udkast til retsforskrifter ville have begrænset artiklens dækning til formelle love, som er under udarbejdelse med henblik på vedtagelse i medlemsstaternes parlamenter. Denne snævre definition var der imidlertid tre grunde til ikke at vælge: for det første syntes den ikke at svare til intentionerne hos traktatens fædre, der i så fald ville have valgt et andet udtryk; for det andet ville den have udelukket handlinger af lovgivningsmæssig karakter, der er relevante for ECB; og for det tredje ville den antagelig have ført til forskelsbehandling af medlemsstaterne, fordi en foranstaltning, der i ét land træffes i form af en lov, i et andet vil kunne træffes i form af et andet retligt instrument.

EF-traktatens artikel 100 giver et fingerpeg. Den siger, at Rådet "udsteder direktiver om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der direkte indvirker på det fælles markeds oprettelse eller funktion".

Love omfatter generelt formelle love vedtaget i henhold til reglerne i de nationale forfatninger og bestemmelser, der er afledt af formelle love. Disse bestemmelser udmærker sig ved at finde generel anvendelse og fastlægger reglerne for et ubegrænset antal tilfælde og er rettet til et ubegrænset antal (fysiske eller juridiske) personer.

Ved administrative bestemmelser forstås normalt regler fastsat af offentlige organer for underordnede organer. De er medtaget i artikel 100 af hensyn til formålet med artiklen, som er at gennemføre det indre marked. Høring af ECB om sådanne administrative bestemmelser synes ikke at være omfattet af artikel 105, stk. 4.

Definitionen af udkast til retsforskrifter i artikel 1 benytter derfor kriterierne om generel anvendelighed, ubegrænset antal tilfælde og ubegrænset antal personer.

Andet afsnit fritager de administrative bestemmelser, der skal gennemføre EU-direktiver, fra høring. Det skyldes, at ECB inden den endelige vedtagelse af sådanne direktiver allerede vil være blevet hørt i henhold til artikel 105, stk. 4, første led. Desuden er medlemsstaterne forpligtet til at underrette Kommissionen om, at de har gennemført direktiverne.

Artikel 2

Artikel 2 definerer, hvilke emner høringerne skal omfatte. Denne liste skal ses på baggrund af ECB's opgaver i henhold til traktatens artikel 105 og ECB-statuttens artikel 3. Listen er dog ikke udtømmende.

Der er foretaget flere ændringer af udkastet til beslutning sammenlignet med Rådets beslutning 93/717/EF om EMI. De afspejler, at ECB har andre opgaver end EMI, og at der er behov for at præcisere forskellene mellem forpligtelserne for de deltagende medlemsstater og medlemsstater med dispensation. Ecuen vil ophøre med at eksistere den 1. januar 1999, og høringer om dens status bliver derfor overflødige. Omtalen af grænseoverskridende transaktioner i leddet om clearing- og betalingsordninger udgår, da man dermed bedre gengiver ordlyden i traktatens artikel 105, stk. 2.

Artikel 2, stk. 2 i udkastet til beslutning specificerer ikke-deltagende landes forpligtelse til at høre ECB om udkast til retsforskrifter om pengepolitiske instrumenter. I overensstemmelse med ECB-statuttens artikel 44 skal ECB overtage de af EMI's opgaver, der som følge af dispensationer for en eller flere medlemsstater fortsat skal udføres. Rådets beslutning 93/717/EF kræver, at medlemsstaterne hører EMI om udkast til retsforskrifter om pengepolitiske instrumenter, da de hører ind under EMI's kompetenceområder, som er specificeret i EMI-statuttens artikel 4.1 og 4.2. Disse opgaver omfatter blandt andet forberedelse af de instrumenter og procedurer, der er nødvendige for at føre fælles monetær politik.

Listen over høringsemner er ikke udtømmende. De nationale myndigheder skal høre ECB om retsforskrifter, der vedrører ESCB's opgaver, jf. traktatens artikel 105, stk. 4. Denne beslutnings artikel 2, sjette led, kræver, at de nationale myndigheder skal høre ECB om retsforskrifter for finansielle institutioner, når de har væsentlig indflydelse på disse institutioners og de finansielle markeders stabilitet. Dette krav berører dog ikke den nuværende kompetencefordeling for foranstaltninger, der vedrører tilsyn med kreditinstitutionerne og det finansielle systems stabilitet. En sådan henvisning er ønskværdig:

- for de *deltagende medlemsstaters vedkommende* for at hjælpe ECB med at gøre passende brug af sin kompetence til at føre monetær politik for euroområdet. Der var ikke behov for en specifik henvisning til emner relateret til de finansielle markeders og finansielle institutioners stabilitet i artikel 105, stk. 2, da en effektiv udøvelse af

den monetære politik er nært forbundet med forholdene for finansielle organisationer/institutioner. De pengepolitiske instrumenter påvirker individuelle institutioners likviditet og berører dermed indirekte områder, hvor tilsynsorganer er kompetente. Samtidig påvirker foranstaltninger truffet af de kompetente tilsynsmyndigheder over for individuelle institutioner deres evne til at skabe "kontopenge" og har dermed indirekte betydning for tilførslen af likviditet til økonomien

- for *medlemsstater med en dispensation*, fordi ECB i henhold til ECB-statuttens artikel 44 skal overtage de af EMI's opgaver, der som følge af dispensationer for en eller flere medlemsstater fortsat skal udføres i tredje fase.

Artikel 3

Høringen af ECB må ikke forlænge den nationale lovgivningsproces unødigt. Af hensyn til de nationale myndigheders tidsplaner bør de have lov til at give ECB en frist for afgivelse af udtalelse, hvis de mener, det er påkrævet. En frist på en måned skaber balance mellem de nationale myndigheders interesser og ECB's. Når fristen er udløbet, må en manglende udtalelse ikke hindre yderligere fremskridt i den nationale lovgivningsproces.

I henhold til denne artikel kan fristen begrænses i absolutte hastesager. Den giver desuden ECB mulighed for at anmode om en forlængelse af fristen med fire uger.

Artikel 4

På grund af de forskelligartede retssystemer skal de enkelte medlemsstater have størst mulig frihed til at tilrettelægge de praktiske ordninger for høring af ECB. Hver medlemsstat bestemmer selv, hvilke bestemmelser der er nødvendige for at sikre, at dette udkast til beslutning overholdes.

Artikel 4 specificerer også, hvilken myndighed der er forpligtet til at høre ECB, når flere myndigheder er involveret i lovgivningsprocessen. Retsforskrifter udarbejdes ofte af andre myndigheder end dem, der træffer den endelige beslutning (f.eks. fremsætter regeringen forslag, og parlamentet vedtager formelle love, eller et underordnet organ udarbejder en bestemmelse, der gennemføres af det kompetente ministerium). Spørgsmålet opstår, på hvilket trin ECB skal høres.

I sådanne tilfælde skal ECB høres af den myndighed, der udarbejder eller fremsætter forslaget, fordi ECB skal have mulighed for at afgive udtalelse på et forholdsvis tidligt tidspunkt i lovgivningsprocessen, så dens synspunkter lettere kan inddrages. Når der er tale om formelle love, undgår man derved desuden, at medlemsstaternes parlamenter skal høre ECB. Artikel 4 sikrer, at ECB's udtalelse forelægges for den myndighed, der skal vedtage retsforskrifterne.

Artikel 5

De nationale myndigheders pligt til at høre ECB gælder fra begyndelsen af tredje fase (jf. artikel 109 E, stk. 3), dvs. fra den 1. januar 1999. Denne beslutning vil derfor træde i kraft den 1. januar 1999. EMI, der i øjeblikket skal høres i henhold til Rådets beslutning 93/717/EF, træder i likvidation, når ECB oprettes, dvs. flere måneder inden begyndelsen

af tredje fase. Derfor må Rådets beslutning 93/717/EF anvendes efter ECB's oprettelsesdato frem til begyndelsen af tredje fase, dog med det forbehold, at ECB er det organ, der skal høres. At afgive udtalelser om udkast til retsforskrifter er en opgave som ECB overtager efter EMI i henhold til artikel 109 L, stk. 2. Dette præciseres i ottende betragtning. Artikel 5, stk. 2, siger, at Rådets beslutning 93/717/EF først vil blive ophævet ved begyndelsen af tredje fase.

Forslag til Rådets beslutning ||
om de nationale myndigheders høring af Den Europæiske Centralbank
om udkast til retsforskrifter

98|0056 (CNS)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 105, stk. 4, og artikel 106, stk. 6, samt artikel 4 og 42 i statutten for ESCB og ECB,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[2],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[3],

under henvisning til udtalelse fra [Den Europæiske Centralbank] [Det Europæiske Monetære Institut][4], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Europæiske Centralbank, herefter benævnt ECB, oprettes, så snart dens direktion er udnævnt;

(2) ifølge traktaten skal ECB høres af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforskrift inden for sit kompetenceområde; Rådet fastsætter rammerne og betingelserne for denne høring;

(3) de nationale myndigheders høringspligt berører ikke disse myndigheders ansvar på de områder, der er underlagt denne bestemmelse; medlemsstaterne hører ECB om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder i overensstemmelse med traktatens artikel 105, stk. 4; listen over særlige emner i denne beslutnings artikel 2 er ikke udtømmende; artikel 2, sjette led, i denne beslutning berører ikke den nuværende kompetencefordeling for foranstaltninger vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og det finansielle systems stabilitet;

(4) ESCB's monetære funktioner og transaktioner er fastlagt i statutten for ESCB og ECB; de deltagende medlemsstaters centralbanker udgør en integreret del af ESCB og skal udføre deres funktioner i overensstemmelse med ECB's retningslinjer og instrukser; i ØMU's tredje fase hører de ikke-deltagende medlemsstaters myndigheder ECB om udkast til retsforskrifter om pengepolitiske instrumenter;

---

[2] EFT ...

[3] EFT ...

[4] Hvis høringen finder sted inden oprettelsen af ECB, høres EMI, jf. EF-traktatens artikel 109 F, stk. 8.

(5) så længe nogle medlemsstater ikke deltager i ESCB's monetære politik, vedrører denne beslutning ikke beslutninger truffet af disse medlemsstaters myndigheder i forbindelse med gennemførelsen af deres monetære politik;

(6) høring af ECB må ikke unødigt forlænge medlemsstaternes vedtagelsesprocedurer for udkast til retsforskrifter; dog skal de frister, som gælder for ECB's afgivelse af udtalelse, give ECB mulighed for at behandle de tekster, der forelægges banken, med den fornødne omhu; i særlige behørigt begrundede hastetilfælde, der f.eks. kan skyldes markedernes følsomhed, kan medlemsstaterne fastsætte en frist på under en måned; navnlig i sådanne tilfælde bør der finde en dialog sted mellem de nationale myndigheder og ECB, så begge parters interesser kan blive tilgodeset;

(7) i overensstemmelse med protokol nr. 11, punkt 5 og 8, finder denne beslutning ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige, hvis og så længe Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ikke deltager i tredje fase;

(8) fra datoen for oprettelsen af ECB til påbegyndelsen af tredje fase hører de nationale myndigheder ECB, jf. Rådets beslutning 93/717/EF og traktatens artikel 109 L, stk. 2 -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I denne beslutning forstås ved:

"deltagende medlemsstat" en medlemsstat, som har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten

"udkast til retsforskrifter" alle bestemmelser, som bliver retligt bindende og finder generel anvendelse på en medlemsstats område og fastlægger regler for et ubegrænset antal tilfælde og er rettet til et ubegrænset antal fysiske eller juridiske personer.

2. Udkast til retsforskrifter som defineret i stk. 1 omfatter ikke udkast til bestemmelser, der udelukkende har til formål at gennemføre eller fortsætte implementeringen af fællesskabsdirektiver i medlemsstaternes lovgivning.

Artikel 2

1. Medlemsstaternes myndigheder hører ECB om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder i henhold til traktaten og navnlig om:

valutaforhold

betalingsmidler

de nationale centralbanker

indsamling, bearbejdelse og udbredning af monetære og finansielle statistikker samt bank-, betalingssystems- og betalingsbalancestatistikker

clearing- og betalingssystemer

regler for finansielle institutioner, for så vidt de påvirker de finansielle institutioner og de finansielle markeders stabilitet.

2. Ud over bestemmelserne i ovenstående stykke hører myndighederne i de ikke-deltagende medlemsstater ECB om ethvert udkast til retsforskrifter om pengepolitiske instrumenter.

3. Straks efter modtagelsen af et udkast til retsforskrifter underretter ECB de nationale myndigheder, der hører banken, om, hvorvidt udkastet efter ECB's opfattelse ligger inden for dens kompetenceområde.

Artikel 3

1. De nationale myndigheder, som udarbejder udkast til retsforskrifter, kan, hvis de finder det nødvendigt, give ECB en frist til at afgive udtalelse, som skal være på mindst en måned fra den dato, hvor formanden for ECB modtager meddelelse herom.

2. I særlig hastende tilfælde kan fristen være kortere. I så fald skal den myndighed, der hører ECB, begrunde sagens hastende karakter.

3. ECB kan i god tid anmode om, at fristen forlænges med op til fire uger. Denne anmodning kan ikke ubehørigt afvises af den myndighed, der hører ECB.

4. Når fristen er udløbet, forhindrer en manglende udtalelse ikke den nationale myndighed, der hører ECB, i at gå videre med sagen. Hvis ECB's udtalelse modtages efter fristens udløb, sikrer medlemsstaterne dog, at de myndigheder, der er nævnt i artikel 4, gøres bekendt med den.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at denne beslutning efterleves. Med henblik herpå sikrer de, at ECB høres på et passende tidspunkt, så den myndighed, der tager initiativ til et udkast til retsforskrift, får forelagt ECB's udtalelse, inden den træffer afgørelse om indholdet, og at ECB's udtalelse forelægges for den vedtagende myndighed, hvis der er tale om en anden myndighed end den, der udarbejdede de pågældende retsforskrifter.

Artikel 5

1. Denne beslutning træder i kraft den 1. januar 1999.

2. Rådets beslutning 93/717/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 1999.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets afgørelse
om brug af statistiske data til fastsættelse af fordelingsnøglen for kapitalindskud i Den Europæiske Centralbank

BEGRUNDELSE

Tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union begynder den 1. januar 1999. Den Europæiske Centralbank vil blive oprettet, når stats- og regeringscheferne i henhold til EF-traktatens artikel 109 J, stk. 4, har bekræftet, hvilke medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af en fælles valuta. Kommissionen forelægger udkast til afledt ret om, hvordan Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank skal fungere i praksis.

1. Generelle bemærkninger

Fordelingsnøglen for kapitalindskud i Den Europæiske Centralbank (ECB) bestemmer også de enkelte centralbankers andel af de samlede valutareserver, vægtningen ved afstemninger i ECB's Styrelsesråd om finansielle anliggender og navnlig fordelingen af Det Europæiske System af Centralbankers (ESCB) samlede monetære indtægter blandt de nationale centralbanker.

Lovgivningsinitiativer med artikel 106, stk. 6, som retsgrundlag kan tages enten af Kommissionen eller af ECB. Kommissionen, medlemsstaterne og EMI er blevet enige om, at denne afgørelse træffes på forslag af Kommissionen.

I henhold til artikel 29.1 i statutten for ESCB og ECB tildeles hver national centralbank en vægt i fordelingsnøglen, der er lig med summen af 50% af den pågældende medlemsstats andel af Fællesskabets befolkning det næstsidste år forud for ESCB's oprettelse og 50% af den pågældende medlemsstats andel af Fællesskabets bruttonationalprodukt i markedspriser, som opgjort de seneste fem år forud for det næstsidste år før ESCB's oprettelse.

De nationale centralbanker har allerede bidraget til Det Europæiske Monetære Instituts (EMI) finansielle midler i overensstemmelse med fordelingsnøglen for deltagelse i ECB's kapital (EMI-statuttens artikel 16.2). Rådet vedtog i 1993 regler om statistiske data for Det Europæiske Monetære Instituts finansielle midler[5].

Denne rådsafgørelse omhandler, hvilke regler Kommissionen skal følge, når den tilvejebringer statistiske data til fastlæggelse af fordelingsnøglen. Reglerne omhandler definitioner på og kilder til data om BNP og befolkningstal og fastlægger beregningsmetoden. Bestemmelserne i denne rådsafgørelse er i det store og hele baseret på bestemmelserne for EMI, jf. Rådets afgørelse 93/716/EF.

Når ECB er blevet oprettet, skal banken fastsætte fordelingsnøglen ved at runde de procentsatser, der bliver resultatet af denne afgørelse, op til det nærmeste multiplum af 0,05 procentpoint, jf. ESCB-statuttens artikel 29.1, sidste punktum. Disse data skal forelægges for EMI inden oprettelsen af ECB. Fordelingsnøglen skal justeres hvert femte år.

---

[5] Rådets afgørelse 93/716/EF af 22.11.1993, EFT L 332 af 31.12.1993, s. 12.

2. Bemærkninger til de enkelte artikler

Artikel 1

Artikel 1 definerer, hvad afgørelsen omfatter. En snæver fortolkning ville blot føre til regler for tilvejebringelse af statistiske data, der angav, hvilken definition på og hvilke kilder til befolkningstal og BNP, der skulle anvendes. Der rejser sig imidlertid uvilkårligt spørgsmål om, hvilke metoder der skal anvendes ved forelæggelsen af data for de enkelte lande og beregningen af procentsatserne. For at give en konsekvent og nøjagtig fremstilling er disse spørgsmål om metoder også omfattet af denne afgørelse.

Artikel 2

De relevante definitioner af befolkningstal og BNP er dem, der anvendes i Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS). For at afklare hvilken udgave af ENS der skal anvendes - ENS 79 eller ENS 95 - er det specificeret, at den relevante udgave er den, der anvendes ved gennemførelsen af direktiv 89/130/EØF (BNP-direktivet). I 1998 er det ENS 79.

Artikel 3

Eftersom oplysningerne om BNP svarer til udsving over en etårig periode, skal det befolkningstal, de vedrører, være gennemsnittet af det samlede befolkningstal i årets løb.

Artikel 4

Denne artikel definerer oplysninger om BNP. De seneste fem år forud for det næstsidste år før ECB's oprettelse er 1991, 1992 1993, 1994 og 1995.

Artikel 5

Kommissionen (Eurostat) indsamler data om befolkningstal efter de etablerede procedurer. Kommissionen vil lade Udvalget for Det Statistiske Program validere de pågældende data.

Artikel 6

Data om BNP i markedspriser for 1991 til 1995 er resultatet af anvendelsen af Rådets direktiv om harmonisering af fastlæggelsen af bruttonationalindkomsten i markedspriser. Disse data valideres af det udvalg, der nævnes i direktivets artikel 6.

Artikel 7

Denne artikel fastsætter regler for beregning af de enkelte medlemsstaters andele af EU's befolkning og BNP.

Artikel 8

Denne artikel fastsætter reglen for beregning af vægtningen af en medlemsstat i fordelingsnøglen.

Artikel 9

Denne artikel fastsætter regler for afrundning.

Artikel 10

Denne artikel forpligter Kommissionen til at forelægge dataene for EMI inden oprettelsen af ECB.

Forslag til Rådets afgørelse
om brug af statistiske data til fastsættelse af fordelingsnøglen for kapitalindskud i Den Europæiske Centralbank

98/0057(CNS)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 106, stk. 6, samt artikel 29.2 og 42 i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, der er vedføjet som bilag til traktaten,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Europæiske Centralbank (herefter benævnt ECB) oprettes, så snart dens direktion er udnævnt;

(2) ECB's startkapital, som bliver operationel, når ECB indleder sit virke, skal udgøre 5 mia. ECU;

(3) de nationale centralbanker er de eneste indskydere og ejere af ECB's kapital;

(4) fordelingsnøglen for indskud af kapital i ECB vil blive fastsat, når ECB er oprettet;

(5) de statistiske data, der skal bruges ved fastsættelsen af fordelingsnøglen, tilvejebringes af Kommissionen i overensstemmelse med de regler, der er vedtaget af Rådet;

(6) det er nødvendigt at definere, hvilke data der skal anvendes, og at fastlægge metoden til beregning af vægtningen af de nationale centralbanker i fordelingsnøglen;

(7) ved Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom af 13. februar 1989 om harmonisering af fastlæggelsen af bruttonationalindkomsten i markedspriser indføres der en procedure for medlemsstaternes fastlæggelse af data vedrørende bruttonationalindkomsten i markedspriser; medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på fremsendelse af disse data til Kommissionen -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE :

Artikel 1

De statistiske data, der skal bruges ved fastsættelsen af fordelingsnøglen for indskud af kapital i Den Europæiske Centralbank, tilvejebringes af Kommissionen i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i nedenstående artikler.

Artikel 2

Befolkningstal samt bruttonationalprodukt i markedspriser (herefter benævnt BNP(mp)) fastsættes i henhold til Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS) i den udgave, der anvendes ved gennemførelsen af direktiv 89/130/EØF, Euratom. BNP(mp) er defineret i artikel 2 i direktiv 89/130/EØF, Euratom.

Artikel 3

De statistiske data for befolkningstal vedrører 1996. Gennemsnittet af det samlede befolkningstal i årets løb anvendes i overensstemmelse med anbefalingen i ENS.

Artikel 4

De statistiske data for BNP(mp) vedrører hvert år fra 1991 til 1995. Data for BNP(mp) for de enkelte medlemsstater anføres i den nationale valuta i løbende priser.

Artikel 5

Kommissionen (Eurostat) indsamler data om befolkningstal hos medlemsstaterne.

Artikel 6

BNP(mp)-data for 1991 til 1995 er resultatet af anvendelsen af direktiv 89/130/EØF, Euratom.

Artikel 7

1. En medlemsstats andel af Fællesskabets befolkning er dens procentvise andel af medlemsstaternes samlede befolkning.

2. BNP(mp)-data for hvert enkelt år og hver enkelt medlemsstat udtrykt i national valuta omregnes til ECU. Ved denne omregning anvendes gennemsnittet af

valutakurserne for alle årets arbejdsdage. Dagskursen er den valutakurs, der beregnes af Kommissionen og offentliggøres i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. En medlemsstats andel af Fællesskabets BNP(mp) er dens procentvise andel af medlemsstaternes samlede BNP(mp) over fem år.

Artikel 8

En national centralbanks vægt i fordelingsnøglen er det aritmetiske gennemsnit af den pågældende medlemsstats andele af Fællesskabets befolkning og BNP(mp).

Artikel 9

I de forskellige beregningsfaser anvendes tilstrækkelig mange decimaler til at sikre nøjagtigheden. De nationale centralbankers vægt i fordelingsnøglen angives med fire decimaler.

Artikel 10

Kommissionen giver inden oprettelsen af ECB Det Europæiske Monetære Institut meddelelse om de data, der er omhandlet i denne afgørelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den

Forslag til Rådets forordning (EF, Euratom, EKSF)om ændring af forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 om fastlæggelse af betingelserne for og fremgangsmåden ved opkrævning af skat til De Europæiske Fællesskaber

BEGRUNDELSE

Tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union indledes den 1. januar 1999. Den Europæiske Centralbank vil blive oprettet efter at stats- og regeringscheferne har bekræftet, hvilke medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af en fælles valuta, jf. EF-traktatens artikel 109 J, stk. 4. Kommissionen er i færd med at udforme forslag til afledt ret om de praktiske aspekter af Det Europæiske Centralbanksystems og Den Europæiske Centralbanks virkemåde.

Generelle bemærkninger

Ifølge artikel 40 i statutten for Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske Centralbank (ESCB-statutten) nyder Den Europæiske Centralbank (ECB) på medlemsstaternes område de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver, på de vilkår, der er fastsat i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter.

Ifølge artikel 23 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter[6] gælder protokollen om privilegier og immuniteter for:

- ECB som organ
- medlemmerne af ECB's Styrelsesråd
- medlemmerne af ECB's Generelle Råd
- medlemmerne af ECB's personale.

Det betyder, at samtlige artikler i protokollen om privilegier og immuniteter finder direkte anvendelse på ECB, dog med undtagelse af artikel 15, der siger, at Rådet (dvs. Ministerrådet) fastlægger ordningen for sociale ydelser. Som led i ansættelsesvilkårene er det ECB's Styrelsesråd, der fastlægger ordningen for sociale ydelser.

Nogle af artiklerne i protokollen om privilegier og immuniteter finder anvendelse uden videre, f.eks. artikel 1 (lokalernes og bygningernes ukrænkelighed), artikel 6 (diplomatisk status for tjenstlig korrespondance) og artikel 7 (passérsedler). Der er behov for afledt ret om andre bestemmelser i protokollen for at præcisere, hvordan disse finder anvendelse.

En af disse bestemmelser er artikel 13, ifølge hvilken løn, vederlag og honorarer, som Fællesskaberne udbetaler til sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for

---

[6] Artikel 23 blev tilføjet ved protokol nr. 7 til EF-traktaten om ændring af protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter.

Fællesskaberne på de betingelser og efter den fremgangsmåde, som fastsættes af Rådet på grundlag af forslag fra Kommissionen.

Formålet med dette forslagsudkast er at erstatte EMI med ECB på listen over de institutioner og organer, hvis tjenestemænd beskattes til fordel for Fællesskaberne på de betingelser og efter den fremgangsmåde, som fastsættes af Rådet. Dette lovgivningsmæssige tiltag tjener til at erstatte artikel 12a i forordning nr. 260/68 med en ny artikel. Den ændrede forordning skal træde i kraft samme dag, som oprettelsen af ECB finder sted.

Bemærkninger til artikel 1

Med denne artikel udvides anvendelsesområdet for Rådets forordning, som bestemmer betingelserne for og fremgangsmåden ved opkrævning af skat til De Europæiske Fællesskaber (fra de ansatte ved De Europæiske Fællesskaber, Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond og, indtil det likvideres, Det Europæiske Monetære Institut), således at forordningen også kommer til at dække medlemmer af ECB's Styrelsesråd, medlemmer af ECB's Generelle Råd, ECB's personale og ECB's pensionsmodtagere.

ECB og EMI befinder sig i samme situation. Ingen af dem er fællesskabsinstitutioner som omhandlet i EF-traktatens artikel 4, men de nyder begge De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter. Derfor har bestemmelserne angående EMI tjent som model for inkluderingen af ECB i Fællesskabets beskatningsordning.

Ifølge EF-traktatens artikel 109 L, stk. 2, træder EMI i likvidation, når ECB er oprettet. Ifølge artikel 23 i EMI-statutten overføres alle EMI's aktiver og gældsposter uden videre til ECB. Derfor kan bestemmelsen om EMI i Rådets forordning nr. 260/68 erstattes af bestemmelsen om ECB.

Forslag til Rådets forordning (EF, Euratom, EKSF)om ændring af forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 om fastlæggelse af betingelserne for og fremgangsmåden ved opkrævning af skat til De Europæiske Fællesskaber

98/0058(CNS)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber,

under henvisning til protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, særlig artikel 13 og 23,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Europæiske Centralbank (herefter benævnt ECB) oprettes, så snart dens direktion er udnævnt;

(2) Bestemmelserne om opkrævning af skat til De Europæiske Fællesskaber på de vilkår og efter den fremgangsmåde, der er fastlagt i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68[7], bør udvides til også at gælde for løn, vederlag og honorarer til medlemmer af Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd, Generelle Råd og personale; anvendelsen af denne beskatningsordning på Det Europæiske Monetære Institut bliver irrelevant, når instituttet træder i likvidation -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 12a i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 affattes således:

»Artikel 12a

Denne forordning finder, hvad angår løn, vederlag og honorarer samt invalidepension, alderspension og pension til efterladte, som Den Europæiske Centralbank udbetaler, anvendelse på medlemmerne af Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd og Generelle Råd samt på bankens personale og pensionsmodtagere, såfremt disse hører til de grupper, der er fastlagt af Rådet under anvendelse af artikel 16, stk. 1, i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter.«

---

7 EFT L 56 af 4.3.1968, s. 8-10.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for Den Europæiske Centralbanks oprettelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

Forslag til Rådets forordning (Euratom, EKSF, EF)om ændring af forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse

BEGRUNDELSE

Tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union indledes den 1. januar 1999. Den Europæiske Centralbank vil blive oprettet efter at stats- og regeringscheferne har bekræftet, hvilke medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af en fælles valuta, jf. EF-traktatens artikel 109 J, stk. 4. Kommissionen er i færd med at udforme forslag til afledt ret om de praktiske aspekter af Det Europæiske Centralbanksystems og Den Europæiske Centralbanks virkemåde.

Generelle bemærkninger

Ifølge artikel 40 i statutten for Det Europæiske Centralbanksystem og Den Europæiske Centralbank (ESCB-statutten) nyder Den Europæiske Centralbank (ECB) på medlemsstaternes område de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af dens opgaver, på de vilkår, der er fastsat i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter.

Ifølge artikel 23 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter[8] gælder protokollen om privilegier og immuniteter for:

- ECB som organ
- medlemmerne af ECB's Styrelsesråd
- medlemmerne af ECB's Generelle Råd
- medlemmerne af ECB's personale.

Det betyder, at samtlige artikler i protokollen om privilegier og immuniteter finder direkte anvendelse på ECB, dog med undtagelse af artikel 15, der siger, at Rådet (dvs. Ministerrådet) fastlægger ordningen for sociale ydelser. Som led i ansættelsesvilkårene er det ECB's Styrelsesråd, der fastlægger ordningen for sociale ydelser.

Nogle af artiklerne i protokollen om privilegier og immuniteter finder anvendelse uden videre, f.eks. artikel 1 (lokalernes og bygningernes ukrænkelighed), artikel 6 (diplomatisk status for tjenstlig korrespondance) og artikel 7 (passérsedler). Der er behov for afledt ret om andre bestemmelser i protokollen for at præcisere, hvordan disse finder anvendelse.

---

[8] Artikel 23 blev tilføjet ved protokol nr. 7 til EF-traktaten om ændring af protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter.

Blandt disse bestemmelser er artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14, der bestemmer, at tjenestemænd og øvrige ansatte i visse henseender er immune over for retsforfølgning, er fritaget for bestemmelserne om registrering af udlændinge og har ret til at indføre visse personlige ejendele toldfrit, og som præciserer reglerne for den nationale beskatning af tjenestemænd og øvrige ansatte (for anden beskatning end beskatning af løn). Ifølge artikel 16 bestemmer Rådet, på hvilke grupper af tjenestemænd og øvrige ansatte disse bestemmelser finder anvendelse.

Formålet med dette forslagsudkast er at erstatte EMI med ECB på listen over de institutioner og organer, som Rådets forordning nr. 549/69 finder anvendelse på. Den ændrede forordning skal træde i kraft samme dag, som oprettelsen af ECB finder sted.

Bemærkninger til artikel 1

Med denne artikel udvides anvendelsesområdet for Rådets forordning om de grupper af tjenestemænd og øvrige ansatte, som er omfattet af visse privilegier og immuniteter (de ansatte ved De Europæiske Fællesskaber, Den Europæiske Investeringsbank, Den Europæiske Investeringsfond og, indtil det likvideres, Det Europæiske Monetære Institut), således at forordningen også kommer til at dække ECB's personale og ECB's pensionsmodtagere.

ECB og EMI befinder sig i samme situation. Ingen af dem er fællesskabsinstitutioner som omhandlet i EF-traktatens artikel 4, men de nyder begge De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter. Derfor har bestemmelserne angående EMI tjent som model for inkluderingen af ECB i forordning nr. 549/69.

Ifølge EF-traktatens artikel 109 L, stk. 2, træder EMI i likvidation, når ECB er oprettet. Ifølge artikel 23 i EMI-statutten overføres alle EMI's aktiver og gældsposter uden videre til ECB. Derfor kan bestemmelsen om EMI i Rådets forordning nr. 549/69 erstattes af bestemmelsen om ECB.

Forslag til Rådets forordning (Euratom, EKSF, EF)om ændring af forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse

98/0059 (CNS)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber,

under henvisning til protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, særlig artikel 16 og 23,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut,

under henvisning til udtalelse fra Domstolen,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Europæiske Centralbank (herefter benævnt ECB) oprettes, så snart dens direktion er udnævnt;

(2) Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke visse bestemmelser i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse, bør udvides til også at gælde for Den Europæiske Centralbank, således at medlemmerne af bankens personale indrømmes de samme privilegier, immuniteter og lettelser på baggrund af deres funktion og ansvar og deres særlige stilling -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 4a i forordning (Euratom, ESKF, EØF) nr. 549/69 affattes således:

»Artikel 4a

Med forbehold af artikel 23 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter for så vidt angår medlemmerne af Den Europæiske Centralbanks Styrelsesråd og Generelle Råd gælder de privilegier og immuniteter, der er fastsat i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen, på betingelser og inden

for grænser svarende til dem, der er fastsat i artikel 1, 2 og 3 i nærværende forordning, for:

- Den Europæiske Centralbanks personale

- personer, der modtager invalidepension, alderspension eller pension til efterladte fra Den Europæiske Centralbank.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for Den Europæiske Centralbanks oprettelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

ISSN 0254-1459

KOM(97) 725 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **01 06 09 10**

Katalognummer : CB-CO-97-742-DA-C

ISBN 92-78-29797-6

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg

25